

Дорогий Добродію і любий мій Друже!

На самперед вибачайте, що я, жана-
тий не муруши приготувати до
ночі поспомні і до крайності жмен-
лений та отуплений своєю хворобою не
можу сказати Вам, що іду зі Львова, ані
доки не дав Вам звістки про цю подію.
Тим же сьогодні піз ввечері зовсім
першого іної пригоди, яка стала ся
між цю нощ і про яку хору Вам
повідію. Додам ще й, що жив у
Тур, у Літці, купувати собі ліжко не
можу загнати в Хорватії, зовсім
сам, не мого ніяких галасів і
доси не одержав ніяких ніяких м-
ств. Отже сьогодні в нощ, згубивши
на підписку, міню зовсім віз вранці
лежати в ліжку з жалючими оч-
ма а в етійсь невдоволеній для мене
обставині прочитаю Вам мій писаний лист
яким не маю вже ні до наук. Тов. у
Львові ні до якої редакції про Ваше
і моє видане Шевченка, про нашу кон-
спірацію в тім чині згоді кон-
зв'язу невідомих мій доси обставин
Давного знайомства з І. Каміньким, від
якого Ви читали з Вісника Шевченка
писані рукою не Шевченка, а Камінь-
ка, аби Ви бачили са особисто в

428/845 Міця Кримська це немисл. вігнотів-
ного, з 3а сара, а тої форми у Шевченка
робити, і навіть і в мене, таї як во, "рози"
робити не мігали. Даві же "схоржене"
завжди про пропуски Шевченкових
Творів у українській бібліотечі і у Респуб-
ліці, що віршук "Ой у сагу сагу", при-
кладом міні нарис за поміччю його і за-
стерешеним в події каром і гімназич-
ним підпорядкуванню і сиріт і про гайо-
вані віршук Н. Макаренку, що і така,
що і не порівняв добре, бо в ту пору
до моїх зберігати зайвкам в історії (бу-
ла поштова 7-ми розуми навіть) і я,
добро перед тим берігати і закрити сирі-
тників Давидих сирі (робити Вовнича-
рактівним (шлях) відривати і
мій в грітти.

Отже Даві вірна меланія і міст тою Вовного
миста, який і промислав вогонь в мі-абі.
Не хочеться вірити, що він був вимислом
самої моєї чужої, і ми вірили, що прокла-
матори са а мікроб са Кірка карів отер-
ти са пам'яткою в мого вігнотів тах ру-
жних мініх фраз, робити свої чужі і збері-
гати чужу на що инше, але по Кримській
такий перерви неперервна сила якоїсь
цукерки в повторенні міні гай намі-
ти отакою бине вігноту фраз і туга
гали Даві текі. Також самим спосо-
бом тої самої помилки не робити по мі-
ноту а "промітаб" і такою якою не ві-
гомою міні автора, уявлену такою ок-
реми гаймико-русамів і киї стили,

